

og faglig Uddannelse. Institutioner, der virke i saadan Retning (Fagskoler, tekniske Skoler), fortjene al rimelig Støtte fra Statens Side. Ogsaa Institutioner, der tilfigte at skaffe den næringsdrivende solid og billig Kredit, bør der fra Statens Side indrømmes enhver rimelig Bømpelse og Afgiftsfrihed. Ved Udviklingen af Kommunikationsmidlerne, ved Tilfirkningen af billig og hurtig Retshjælp osv. vil Staten kunne bidrage væsentligt til Fremme af Handel og Industri. Ad disse Veje vil Mindretallet stedse være rede til at lade Staten og Lovgivningsmagten fremme den indenlandske Handel og Industri, og Mindretallet føler sig overbevist om, at en saadan Støtte — under Næringsfrihedens Regime — vil have langt større Betydning for Næringslivet end Tvangsforanstaltninger og Forbud, som jævnlig kun medføre Skuffelse for de næringsdrivende, og som ofte tjene partikulære Interesser til Skade for Næringslivets sunde og naturlige Udvikling.

Mindretallet tror derfor ikke, at en Lov som den, hvortil der foreligger Udkast, vil kunne virke gavnlig og fremmende for Næringslivet. Paa ikke saa mange Punkter har Mindretallet vel kunnet slutte sig til Udkastet eller til de af Flertallet foreslaaede Ændringer, idet Mindretallet har ment, at der herved i alt Fald ikke vilde forboldes Skade eller Hæmmelse af Udviklingen. Men paa væsentlige Punkter har Mindretallet maattet tage bestemt Afstand fra de foreslaaede Bestemmelser, fordi man har ment, at de netop vilde bidrage til at lede Udviklingen ind i fejle Spor eller dog berede de næringsdrivende Støffelser. Dette gælder saaledes om:

§ 1, hvorved adskillige Virksomheder, som hidtil have været fri Næring, skulde kunne inddrages under bunden Næring;

§ 3, hvorved der foreslaas ny Indskrænkninger i Retten til at udøve Haandværks- og Fabriks-Virksomhed uden Næringsadkomst, naar Virksomheden drives af den paagældende personlig alene med Hustru og Børns Hjælp;

§ 4, hvorved Skipperes hidtidige Ret til at sælge deres Ladning væsentlig begrænses;

§ 6, hvorved de almindelige Betingelser for at erhverve Næringsadkomst væsentlig skærpes;

§ 7 jfr. § 9, for saa vidt disse Paragraffer indeholde Bestemmelser, som ville lægge formentlige unødige og skadelige Hindringer i Vejen for Udøvelse af Næringsvirksomhed ved Aktieselskaber eller andre Selskaber med begrænset Ansvar;

§§ 21, 22, 24, 25 jfr. 36, hvorved det tilfigtes at gøre Afslæggelsen af Prøver til Betingelse for at kunne udøve selvstændig Næring;

§ 39, Bestemmelsen om, at en Høker ikke for egen Regning maa lade Varer indføre fra Udlandet.

Mindretallet har tværtimod ment, at man paa enkelte af de ovennævnte Punkter allerede ved denne Lovgivning burde gaa videre i Retning af Næringsfrihed, end den nuværende Lovgivning hjemler. I Mindretallets Ændringsforslag Nr. 2 findes saaledes Forslag om en Udvidelse af de Genstande, der kunne sælges uden Næringsadkomst (nemlig: Urter, Gryn, Honning, Bøfs, udenlandsk Frugt, Pølser, Affald fra Slagterier, Slifer, Dræns-, Vand- og Kloaker-, Have-, Landbrugs- og Fisteriredskaber, Træskomager- og Rebslager-Arbejde). Det vil navnlig være i Landbefolkningens Interesse, at der skaffes let Adgang til at indkøbe Genstande som de nævnte. I samme Ændringsforslag (som § 2 c, andet Stykke) foreslaar Mindretallet, at den Kvinder hidtil tilkommende Ret til uden Næringsadkomst at drive visse for Kvinder særlig egnede Virksomheder bevares, henholdsvis udvides.

Ved sit Ændringsforslag Nr. 14 foreslaar Mindretallet at tillægge „Hustruer, som have Særformue og med Hensyn til samme have udelukkende Raadighed“, Adgang til at bevare eller erhverve Næringsadkomst. Naar det af Landstinget vedtagne Lovudkast om Ægtefællers Formueforhold ventelig i en nær Fremtid bliver til Lov, vil det være ganske unaturligt at nægte den myndige Hustru Adgang til Næringsadkomst, naar hun har Særformue, som hun selv raader over.